

COL·LOQUI

- Que és ICL
- Fill Sindical
- Fill Aigua
- Revoltes de la Terra

Que és ICL?

Israel Chemicals Ltd. (ICL Group) és una empresa multinacional israeliana que desenvolupa, produeix i comercialitza fertilitzants, metalls i altres productes químics d'ús especial. Es destaca per la producció de potassa.

Fundada al 1930 per dos geòlegs sionistes, amb el permís del Mandat Britànic, estableixen la primera mina de potassa al nord del Mar Mort i s'expandeixen fins al sud, creant la Palestine Potash Company. Un dels seus fundadors, Moshe Novomeysky, va ser tresorer de l'Haganah (grup paramilitar sionista) el 1921–1922.

L'any 1951, ja creat l'Estat d'Israel, l'empresa és nacionalitzada i rebatejada com a Dead Sea Works. A 1968 es crea ICL com a empresa governamental que uneix diferents empreses mineres i químiques. A 1999 la família Ofer obté la majoria de les accions d'Israel Corporation. Idan Ofer és una de les persones més riques d'Israel (fortuna valorada en 20.000 milions de dòlars), qui dirigeix Israel Corporation.

ICL va entrar a Catalunya al 1998, a partir de la privatització de l'empresa pública minera, adquireix els drets d'exploració de les mines de potassa de Sùria i Sallent (Bages), sota el nom de Iberpotash. Posteriorment, adopta el nom de ICL Iberia.

Actualment, les principals activitats de ICL a la Catalunya Central són l'extracció, el tractament i la comercialització de sals sòdiques i potàssiques, consolidant la seva posició com la principal empresa d'extracció de potassa a Espanya i a Europa. A més a més la matriu ICL té múltiples empreses filials a l'estat espanyol i al territori català. L'actual president (Elad Aharonson) prové de la indústria militar (Elbit Systems) i en general ICL té vincles amb altres empreses com a Migdal, Harel, Deutsche bank, Blackrock, Goldman Sachs, Allianz, etc.

Tornem a Palestina, a més del fet de que podem vincular l'empresa a l'Estat genocida:

- ICL explota el Mar Mort a través de ICL Rotem, que mina fosfat al Nèguev
- ICL comercialitza els seus productes amb empresa colonials de Cisjordània
- ICL dona suport a l'exèrcit israelià, financiant-lo directament (adopta un soldat, big brother for lonely soldiers)
- ICL comercialitza fòsfor blanc per les bombes
- ICL no ha dit res des del agreujament del genocidi (fa 2 anys)

FIL SINDICAL: QUÈ FEM AMB LES TREBALLADORES DE LES MINES D'ICL?

A les mines d'ICL (Súria) hi treballen unes 800 persones. Segons l'IDESCAT, l'any 2025 a Sùria hi vivien 6196 persones, per tant, un 13% (aprox) de la població treballa directament per l'empresa israeliana. Això té un impacte enorme en l'economia del poble i en la de les famílies que hi viuen. A més, hem de tenir en compte dos factors importants:

D'una banda, cal tenir en compte que, tot i que no podem dir que la feina a la mina està ben pagada (sobretot tenint en compte la perillositat i les condicions de vida dins les excavacions), els sous que s'hi perceben són força més alts que la majoria dels salaris que es podrien percebre en una empresa industrial del territori.

I, d'altra banda, fa tants anys que la mina opera a Sùria que l'activitat extractiva ha monopolitzat bona part de les inversions i de l'emprenedoria, deixant un polígon industrial més aviat petit a la zona.

Aquest fet ens posa en un context en què el nostre desig i la nostra lluita per fer fora ICL de la comarca va en contra dels interessos de bona part de la població de la nostra localitat veïna (Sùria). El sector majoritari de la plantilla d'ICL no vol saber res d'aturar l'activitat extractiva de les mines. Podríem dir que la seva feina, els seus mitjans de vida, són més importants per elles que les inversions que ICL pugui realitzar en la indústria armamentística, el seu paper de col·laboració en el genocidi del poble palestí o la seva pràctica ecocida al nostre territori.

Davant d'això, la postura de Boicot ICL és la d'estar al costat de la classe treballadora. En cap cas volem ni desitgem que ningú perdi la seva feina o que les seves condicions de vida esdevinguin més precàries. És per aquest motiu que fins ara la campanya s'ha enfocat a fer fora ICL i no en deixar l'activitat extractiva de les mines. Si s'aconseguís fer fora ICL, la campanya de Boicot ICL planteja la realització d'un procés participatiu a la zona per decidir quin ha de ser el futur de la mina i que garanteixi la preservació del treball i una supervisió sindical de tot el procés per assegurar els drets de les treballadores.

1. Amb tota aquesta informació, quina relació creieu que hauríem d'establir amb la població de Sùria, tenint en compte que no volen saber res del tancament de la mina o de l'expulsió d'ICL del territori? Com hauria de ser l'acostament de la campanya al poble de Sùria?
2. La municipalització de la mina una vegada expulsada ICL del territori és quelcom que se'ns planteja com una solució força utòpica, però desitjable tenint en compte que no volem que ningú perdi la seva feina i la seva capacitat de subsistència. Però això pot generar algunes contradiccions si entenem que l'activitat extractiva és quelcom pernicios pel nostre territori. Com valoreu la proposta de nacionalització de la mina?

FIL ÚS DE L'AIGUA: MINERIA I MODEL AGRARI

ICL destina la potassa principalment a la producció de fertilitzants de síntesi química, que sostenen el model agrari industrial actual. Aquest model és avui el dominant a bona part del món i alimenta el gruix de la població mundial.

Al mateix temps, aquest model agrari industrial, en no respectar els temps de regeneració del sòl i no aportar-hi matèria orgànica, provoca que el sòl sigui cada vegada menys fèrtil i la pèrdua de terreny agrícola, fins al perill d'una desertificació de terres massiva.

La transició agroecològica, per tant, l'entenem com una revolució ecosocial necessària per garantir l'alimentació de la població a llarg plaç. Però aquesta transició no està sent una prioritat política de la majoria de governs, inclosos els de Catalunya i Espanya.

1. Davant d'aquest escenari, quin penseu que hauria de ser el futur de la mineria potàssica al Bages, una activitat que comporta, entre altres costos ambientals i socials, un ús molt intensiu d'aigua? Des d'un futur immediat, fins a llarg termini. [recordem que la concessió d'aigua a ICL equival a 2,5 vegades el consum de Manresa el 2023]
2. Ja hem trobat com, en la última sequera (que es pronostiquen més freqüents i intenses per la crisi climàtica) es va reduir dràsticament a Catalunya la concessió d'aigua a sectors com ara l'agricultura. Quins creieu que són els usos prioritaris de l'aigua

CLOENDA: COM ACTUAR CONTRA ICL

Part final, molt important, en la qual donar espai a la creativitat i l'acció contra ICL i per ja justícia social i ecològica

ICL és una empresa amb “catifa vermella” a la generalitat de Catalunya i als mitjans de comunicació. La influència d'una multinacional com ICL al territori és gegant i fins ara només se l'ha pogut corregir a través de sentències penals acompanyades de protestes socials.

Combatre ICL no és fàcil. Per exemple, a la TV regional Canal Taronja no es permet anomenar a ICL per fer-ne crítica, o al diari Regió 7 se silencia o es minimitzen les protestes contra la multinacional, mentre que esdevé pràcticament un aparador de l'empresa per descriure'n les seves “bondats”.

Tot i així, ja hem aconseguit tallar els vincles de diferents empreses i entitats a través de les quals ICL es rentava la imatge. També volem aconseguir que els Ferrocarrils de la Generalitat deixin de cedir les vies a ICL o que distribuïdores de fertilitzants deixin de vendre els seus productes.

Properament, ja hi ha data per la següent acampada de Revoltes de la Terra, on es preveu una mobilització de milers de persones per demanar que marxi ICL i es reclami un futur de la mineria coherent amb les necessitats ecològiques dels milions de persones i dels ecosistemes que habitem la conca del Llobregat.

<https://www.revoltesdelaterra.cat/>

1. Com creieu que podeu animar a participar a les persones dels moviments socials i afines a l'acampada contra ICL de Revoltes de la Terra?
2. Us agradaria participar en accions contra més endavant com ara respecte a FGC?
3. Quines idees teniu sobre com fer front a una multinacional d'aquests envergadura?

Respecte a aquestes últimes qüestions, i amb l'objectiu d'animar-vos i enfortir les sinèrgies entre el moviment ecologista i el moviment de suport a Palestina, trobem important compartir-vos la Declaració de Terrassa. És una declaració consensuada el 21 de febrer del 2026 pels Grups Locals de Solidaritat amb Palestina, on s'hi exposa la necessitat manifesta de mantenir-nos coordinades i focalitzar bona part de les nostres energies de solidaritat amb Palestina en el boicot a Israel.